

नेपालको समाजार   Nieuws uit Nepal

वार्षिक रिपोर्ट २०७८
तमसार्य नींव

Jaarverslag 2021

Stichting Tamsarya

Directeur Trees van Rijsewijk

Bestuur Gabrielle Frederiks, *voorzitter*

Hein Kemperman, *penningmeester*

Vacant, secretaris

Nieuwendammerdijk 151

1025 LG Amsterdam

e-mail mail@tamsarya.nl

website www.tamsarya.nl

Rekening bij de ING

NL64 INGB 0000 4408 97

Rekening bij de Triodos-bank

NL07 TRIO 0198 3574 43

KvK 4120 6647

RSIN 8028 7882 9

বার্ষিক রিপোর্ট ২০১৮ Jaarverslag 2021

4 Inleiding

5 Van de voorzitter

6 De Kumari-school

9 Nieuwe leerlingen van de Kumari-school

19 Dit vertellen de leerlingen zelf

20 Water, een geschenk uit de hemel

24 Oprichting van naaicoöperaties

26 Biologische landbouw

28 Kraamkliniek in Bobok

32 Oogheekundekamp

34 Oogzorg in Nepal

36 Watersnood

39 Trouwerij

40 Klooster in Daunne

41 Inkomsten en bestedingen

Redactie Trees van Rijsewijk

Eindredactie Monique Pheijffer

Foto's Deepak Lal Shrestha, Kamala Shrestha,

Trees van Rijsewijk

Vormgeving Hans Nieuwstraten

Druk Van Asselt, Lemelerveld

Stichting Tamsarya is lid van

प्रस्तावना Inleiding

door Trees van Rijsewijk

Een nieuw jaar heeft zijn intrede gedaan en ondanks de obstakels die het virus ons bracht, konden we doorgaan met alle projecten maar dan wel in een kalmer tempo.

Drie jaar lang heb ik geen bezoek kunnen brengen aan Nepal, maar afgelopen maart kon ik samen met Hans Smets afreizen naar Nepal om de verschillende projecten te bezoeken en om de 60 kinderen van de Kumari-school te ontmoeten die ik nog niet gezien had. Het is dit jaar 35 jaar geleden dat Stichting Tamsarya haar eerste project realiseerde, namelijk een watervoorziening voor 300 dakloze moeders en kinderen.

Toeval of niet, maar precies 35 jaar later werd een watervoorzieningsproject gerealiseerd in Namjakot. Niet dat de mensen in Namjakot niet over een waterbron beschikken, maar er is wel de verbazing dat zij in 2021 nog vele kilometers moesten lopen om het water te halen.

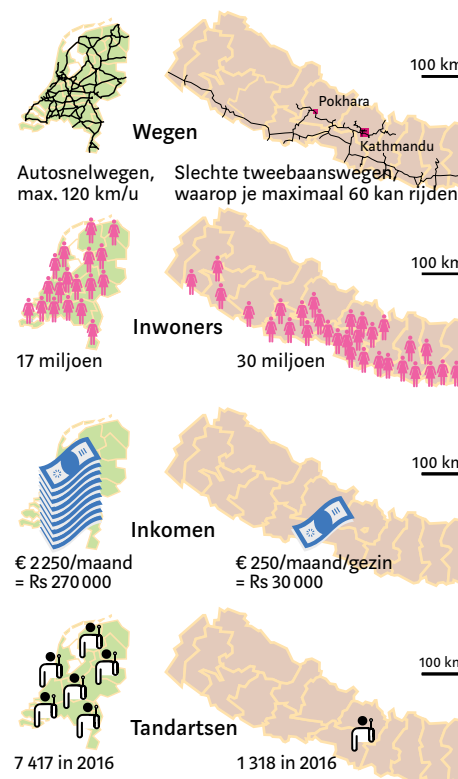
Nu is met een relatief klein bedrag een groot resultaat bereikt, mede door de vrijwillige en enthousiaste inzet van de bewoners zelf. Deze saamhorigheid is Het Fundament om succesvol een project te realiseren!

Ook na 35 jaar blijf ik me verwonderen over de eenvoud, daadkracht en saamhorigheid in de bergdorpen. Het zijn gemeenschappen zonder competitie, waar iedereen gelijkwaardig is. Van uitzichtloosheid naar een nieuw levensperspectief! Met uw hulp gaf en geeft de stichting heel veel kinderen en volwassenen uitzicht op een betere toekomst. Daarbij is nooit voorbijgegaan aan de Nepalese cultuur maar wordt er altijd afgerekend met het aanwezige onrecht.

De afgelopen 35 jaar verliep niet altijd alles volgens plan, maar we mogen zeer zeker met trots terugkijken op hetgeen wel bereikt is: de bouw van bijna 50 scholen, de oprichting van vele coöperaties, de opleiding van 400 arme meisjes tot vroedvrouw, de realisatie van watervoorzieningen, de bouw van honderden toiletten en niet te vergeten alle kinderen die op de Kumari-school werden opgevangen en opgeleid. En verder hebben we aan vele duizenden zieken medische hulp kunnen verlenen.

In deze jaarlijkse uitgave 'Nieuws uit Nepal' kunnen we weer in woord en beeld laten zien wat we het afgelopen jaar bereikt hebben. Graag willen we iedereen bedanken voor de trouwe steun en ook voor de kennis en kunde die sommigen van u doneerden.

Nogmaals hartelijk dank voor het vertrouwen dat we van u ontvangen.

अध्यक्षबाट Van de voorzitter

door Gabriëlle Frederiks

Beste donateurs van Stichting Tamsarya, na een prettige kennismaking met Trees en later ook met Hein, de penningmeester, en met leeswerk om mij te verdiepen in de stichting, ben ik aangetrokken als bestuurslid. Mijn naam is Gabriëlle Frederiks.

In 2000 ben ik naar Nepal geweest om ondersteuning te bieden aan een kamp van de Netherlands Oral Health Society (NOHS). Het land, de mensen, de cultuur en de gebruiken hebben toen grote indruk op mij gemaakt. Mijn ouders kennen Trees en Stichting Tamsarya al langer en via mijn moeder ben ik uiteindelijk bij Trees aan de keukentafel beland om met haar te bespreken wat ik voor de stichting kan betekenen. In mijn werk als kinderpsycholoog ontmoet ik ook kinderen en gezinnen die een steuntje in de rug kunnen gebruiken. Ik kijk er dan ook naar uit om als bestuurslid, met jullie steun, een bijdrage te kunnen leveren aan de projecten van Stichting Tamsarya in Nepal.

कुमारी स्कूल De Kumari-school

door Trees van Rijsewijk

Elk jaar worden er twintig nieuwe kinderen op de Kumari-school opgevangen. De meeste van hen komen uit schrijnende omstandigheden. Zoals Laxmi, die ik afgelopen maart thuis bezocht. Haar vader maakte een eind aan zijn leven in het huisje waar Laxmi nu alleen met haar moeder woont. De moeder gaat elke dag op pad om schoon te maken in de huizen van de rijken. Ze zegt: "Ik werk ongeveer acht uur per dag en krijg dan 1,20 euro (15 cent per uur) en soms 2 euro (25 cent per uur). Ik ben blij dat mijn dochter naar de Kumari-school mag, waar ze goed te eten krijgt en goed onderwijs, dan hoef ik haar niet meer alleen te laten als ik de hele dag werk".

De vader van Aaisha verliet het gezin. De moeder trouwde daarna met een man die alcoholist is. Zij werkt in de bouw als sjouwer en verdient met

acht uur werk 3,80 euro (47 cent per uur). Zij kan haar andere zoon en zichzelf net voeden met deze inkomsten. Het huis waar ze woont is van haar man. Zou ze hem verlaten, dan heeft ze geen onderdak meer.

Kinderen, waar ter wereld ook, voelen aan dat zij onvoorwaardelijk hun ouders en grootouders moeten steunen die gebukt gaan onder leed en zorgen en onmachtig zijn de problemen op te lossen. Problemen waar vaak geen oplossing voor is, ook omdat de overheid geen hulp biedt. Noodgedwongen verrichten de ouders zware arbeid tegen een hongerloontje om te overleven, soms zelfs als landslaaf. Zo heeft elk kind geleefd onder omstandigheden die het kind zwaar belasten. Eenmaal op de Kumari-school maken de kinderen een zodanig positieve verandering door dat ze vaak al na enkele maanden onherkenbaar

Tandenpoetsles op de Kumari-school. Elke leerling kreeg een tandenborstel.

Dokter Surya met zijn bruid Deeya. De mala, een 'huwelijkskrans' met geld, is een symbool van voorspoed en geluk.

zijn geworden. Vaak krijgen we de vraag hoe dat komt. Allereerst krijgen ze op de Kumari-school liefde, veiligheid, structuur en gezonde voeding, uitermate belangrijke aspecten die de basis zijn voor elk kind om zich goed te kunnen ontwikkelen. Maar vooral ook het feit dat het kind zich in vrijheid kan ontwikkelen, vrij van de zorgelijke thuissituatie, is van cruciaal belang. Verderop in het boekje kunt u de antwoorden lezen van de kinderen zelf.

Ook de moeder, vader of grootouders voelen, ondanks de armoede, weer een levensmotivatie omdat hun kind op de Kumari-school kansen krijgt die het anders nooit gekregen zou hebben. Omdat hun kind gezien wordt, kunnen ook zij hun eigenwaarde weer hervinden. Door de jaren heen zijn er vele voorbeelden van leerlingen die na het verlaten of voltooiën van hun schoolopleiding een enorme sprong voorwaarts maakten en daarmee vaak hun hele familie hebben bevrijd uit een uitzichtloze situatie.

Surya, die als zesjarige, nadat zijn vader overleed, als landslaafje de plaats van zijn vader moest innemen bij de grootgrondbezitter, is met de financiële ondersteuning van donateurs dokter geworden. Afgelopen maart, kort voor zijn huwelijk, bezocht ik hem thuis met zijn toekomstige vrouw en met zijn moeder. De moeder van Surya, 'bevrijd' uit de handen van de grootgrondbezitter, kon nu vrijuit haar verhaal vertellen. Ze weet niet precies hoe oud ze is, maar waarschijnlijk ongeveer 56 jaar. Vijftig jaar lang, zeven dagen per week heeft ze als slaaf gewerkt voor een en dezelfde grootgrondbezitter, zonder ooit een dag vrij te hebben gehad. Ze heeft nooit één cent gekregen voor de verrichte arbeid. Ze kon met niemand communiceren en dat is de reden dat ze nauwelijks kan praten en nog steeds vrij schuw is.

Totaal vervreemd van zichzelf en de wereld leefde ze tussen de dieren. Ze had geen eigen leven, haar leven stond in dienst van de uitbuiters.

De leerlingen zorgen voor de kippen.

Nu ze daar weg is, vertelde ze mij, heeft de grootgrondbezitter weer andere slaven in dienst genomen en een van de kinderen naar Kathmandu gestuurd om daar in de huishouding van haar dochter te werken. Er is nog veel verborgen onrecht in Nepal. Misschien is het toeval dat de vrouw van Surya, die binnenkort afstudeert als advocaat, onderwijs kreeg in een school gebouwd door Stichting Tamsarya.

In mijn tweede boek uit 2007 schreef ik: "Wie weet, zullen enkelen van hen in de toekomst over de kracht beschikken om in plaats van veehouder, mensenhouder op hoog niveau te worden."

Deze droom lijkt waarheid te worden, want ook Mamata, Maina en Kumar – zij behoren tot de beste leerlingen van Nepal – zijn zich heel

bewust van het onrecht dat arme mensen wordt aangedaan. Zij zullen zich net als Surya en zijn vrouw gaan inzetten voor hun medemens en voor de rechten van de armen. Alle leerlingen van de Kumari-school zullen in hun eigen land Nepal hun talenten waar mogen maken. Ook heel bijzonder is het dat veel leerlingen, zodra ze de volwassen wereld instappen, met elkaar trouwen.

Mamata en Maina, die dit jaar zullen afstuderen, waren voorbestemd om als geitenhoeder het bos in te gaan. Dankzij een donateur konden zij de opleiding verpleegkunde volgen. En zodra zij een baan hebben, zullen ze niet alleen duizenden zieken helpen maar ook hun familie uit de armoede tillen.

Kumar, die geen ouders of grootouders heeft, vertelde me: "Als ik deze kansen niet had gekre-

gen zou ik nu zonder ooit onderwijs te hebben genoten het land moeten ploegen met een os tegen een schamele vergoeding. Ik kan mijn dankbaarheid niet uitdrukken, daarom geef ik je een gedicht want daarmee kan ik mijn gevoel beter onder woorden brengen."

Hieronder een stukje uit zijn gedicht:

Over the sky

Over the cloud

You travel to see a smile on my face

Over the difficulties

Over the pain

Over the sorrows

You pick me up

to Love

to Care

to Color my life

And I am always grateful for you

When I see you, I catch a glimpse of God.

In 2021 kwamen er niet alleen 41 nieuwe kinderen naar de Kumari-school, ook de boerderij kreeg nieuwe bewoners: 30 kippen, zwarte, witte en bontgekleurde. Een multiculturele kippengemeenschap. Elk jaar komen er meer dieren bij. De koeien kwamen als eerste, daarna vissen, eenden en nu ook kippen. Naast het vergaren van cognitieve kennis is het belangrijk dat de kinderen van de Kumari-school praktische vaardigheden leren, niet alleen op de boerderij maar ook in de paddenstoelenkwekerij en in de – biologische – landbouw. Ze vinden het ook leuk om op het land te werken en samen de kippen te verzorgen. Bovendien geeft dit de kinderen een thuisgevoel omdat zij bijna allemaal afkomstig zijn uit dorpen waar praktisch iedereen boer is. Dat de school destijds gebouwd werd op een grote lap grond, is een goede keuze geweest. In Nepal is 80% van de bewoners werkzaam in de agrarische sector.

Het gevarieerde aanbod aan onderwijs waar ook yoga en muzieklessen deel van uitmaken, heeft een grote meerwaarde voor hun toekomst. Het zorgt niet alleen voor een brede ontwikkeling maar ook voor een brede belangstelling. Een mooi voorbeeld is de studiekeuze van Budhimaya die nu diergeneeskunde studeert.

Op de Kumari-school hebben dit jaar nog meer veranderingen plaatsgevonden. Binnenkort wordt eindelijk een begin gemaakt met de bouw van nieuwe slaapzalen voor de kinderen en dat was hard nodig. De bouw werd telkens uitgesteld door corona.

Niemand van de leerlingen heeft een mobieltje. Social media is nog geen aandacht verslindend

Nieuw: muzieklessen.

fenomeen in hun leven. Wel kwamen er muziek-instrumenten op school en een muzikleraar geeft elke week muziekles aan alle klassen. Dit jaar leerden de oudere leerlingen samen met het onderwijspersoneel zelf hun maandverband maken van stof.

Voorheen werden er oude lappen gebruikt zoals ook nu nog op veel plaatsen in Nepal.

Bij de paddentoelenkwekerij van de school.

Inwijding van de bouwplaats voor de nieuwe slaapzalen.

De huidige slaapzaal.

नयाँ विद्यार्थीहरू २०७९ Nieuwe leerlingen in 2022

Kinderen die in april 2022 zijn aangenomen op de Kumari-school.

Jenisha Chepang. Zij is 7 jaar oud. Ze heeft een vader en moeder, maar de familie is heel arm.

Mangal Kumari Malla is 7 jaar oud. Haar vader is dood. Haar moeder trouwde met een ander en liet Mangal bij haar grootmoeder achter.

Sabik Rana Magar is 5 jaar oud. Zijn vader is overleden en moeder trouwde met iemand anders. Hij bleef achter bij zijn grootouders, die erg arm zijn.

Dikshya Islami Magar is 7 jaar oud. Haar ouders hebben haar in de steek gelaten. De schooljuffen in haar dorp namen om beurten Dikshya in huis.

Puskar Aryal. Hij is 7 jaar oud. Zijn vader is dood. Hij woont met zijn familie in armoedige omstandigheden.

Binaya Saru Magar is 6 jaar oud. Zijn moeder is overleden en hij woont met zijn broertje bij zijn grootouders.

Aagaman Thapa Magar. Hij is 6 jaar oud. Ouders zijn gescheiden en lieten hun zoon achter bij een tante.

Pranisha Gurung is 7 jaar oud. Haar moeder trouwde met een ander en vader kon niet meer voor haar zorgen. Zij werd opgevangen door een oudere zus.

Rejina Pariyar is 6 jaar oud. Haar ouders zijn gescheiden en zorgden niet meer voor haar. Ze werd opgevangen door de grootouders.

Nischal Nepali Sarki. Hij is 6 jaar oud. Vader is onbekend. Moeder kan nauwelijks rondkomen en daarom werd hij opgevangen door zijn grootmoeder.

Kripa Banshi Magar. Zij is 8 jaar oud. Heeft een vader en moeder. De familie kan nauwelijks overleven van minimale inkomsten.

Jaya Bahadur Sunari is 7 jaar oud. Heeft een vader en moeder. De familie is arm.

Saroj Mahato is 5 jaar oud. Zijn ouders zijn gescheiden. Hij woont bij zijn moeder die onder zeer armoedige omstandigheden leeft.

Smile Sunari Magar is 7 jaar oud. Vader is verdwenen en omdat de moeder de kinderen niet kan onderhouden leeft hij met zijn zus bij de grootmoeder.

Riham Kumal. Hij is 7 jaar oud. Beide ouders leven, maar hebben hem in de steek gelaten. Zijn grootouders vingen hem op.

Anushka Khatri. Zij is 5 jaar oud, heeft een vader en moeder. De familie heeft nauwelijks te eten.

Narayan Saru is 5 jaar oud. Hij heeft een vader en moeder. De familie is heel arm.

Radha Karki is 6 jaar oud. Haar vader heeft het gezin in de steek gelaten. Moeder moet werken als sjouwer om te overleven.

Manjari Bhujel. Zij is 6 jaar oud. Haar vader is overleden en de moeder leeft onder zeer armoedige omstandigheden.

Prince Gurau. Hij is 5 jaar oud. Heeft een vader en moeder. De familie is heel arm.

नयाँ विद्यार्थीहरू २०७८ Nieuwe leerlingen in 2021

Kinderen die in april 2021 zijn aangenomen op de Kumari-school. Gefotografeerd in 2020 en februari 2021.

Tek Maya Saru Magar is 6 jaar oud. Zij heeft een vader en moeder, die onder zeer armoedige omstandigheden leven.

Yuna Subedi is 6 jaar oud. Ze heeft een vader en moeder, die zo arm zijn dat er niet genoeg te eten is voor de familie. Daarom woont zij bij haar grootouders.

Swastika Jaisi, zij is 7 jaar oud. Heeft wel een vader en moeder, die niet voor haar kunnen zorgen. Grootmoeder heeft haar opgevangen.

Yogson Saru Magar, hij is 7 jaar oud. Zijn vader is overleden en hij woont bij zijn moeder die de hele dag elders werkt om in het levensonderhoud te voorzien.

Ujal Sunari Magar is 7 jaar oud. Hij woont bij zijn ouders die erg arm zijn.

Ridam, hij is 8 jaar oud. Heeft een vader en moeder, die onder zeer armoedige omstandigheden leven.

Abishek, hij is 7 jaar oud. Vader en moeder kunnen niet voor hem zorgen. Een neef heeft hem opgevangen.

Bharat Sigdel is 8 jaar oud. Zijn vader heeft het gezin in de steek gelaten. De familie is heel erg arm.

Sudiksha Adhikari is 8 jaar oud. Zij heeft een vader en moeder, die onder erbarmelijke omstandigheden leven.

Rijan Kahada, hij is 6 jaar oud. Zijn vader is overleden en moeder heeft het gezin verlaten om met iemand anders te trouwen. Een familielid heeft Rijan opgevangen.

Samar, hij is 6 jaar oud. Hij heeft een vader en moeder, die onder erbarmelijke omstandigheden leven.

Amit Aslami, hij is 8 jaar oud. Zijn vader is overleden en zijn moeder is de hele dag van huis om te elders te werken.

Pragati Tamang, zij is 6 jaar oud. Vader heeft het gezin in de steek gelaten. Moeder is niet in staat om voor haar kinderen te zorgen. Daarom woont Pragati bij een tante.

Ishan Kunwar is 8 jaar oud. Zijn ouders zijn gescheiden. Hij woont met zijn vader en stiefmoeder onder zeer moeilijke omstandigheden.

Phursa Tamang is 7 jaar oud. Zijn vader en moeder leven onder zeer armoedige omstandigheden. Omdat er niet genoeg eten is voor de hele familie woont hij bij een tante.

Ful Maya, zij is 8 jaar oud. Haar beide ouders zijn overleden. Haar grootmoeder zorgde voor haar en gaf onderdak.

विद्यार्थीहरूको कथा Dit vertellen de leerlingen zelf

Enkele leerlingen van de Kumari-school schrijven hun persoonlijke verhaal. Van jongs af aan krijgen de kinderen ook Engelse les, zoals op veel plekken in de wereld ook in Nepal een belangrijke tweede taal. Een aantal verhalen tonen we in het Engels zoals zij het hebben opgeschreven en een paar hebben we vertaald.

Mijn naam is Bhim Maya Saru Magar

Ik zit in klas 5 van de Kumari-school. Voor ik naar de Kumari-school kwam, woonde ik in het ouderlijk huis. Alleen mijn grootmoeder zorgde voor mij en ik had niet de mogelijkheid om regelmatig naar

school te gaan. Toen ik op de Kumari-school kwam, kreeg ik de kans om wel gewoon naar school te gaan. In mijn gedachten is de Kumari-school een tempel en een hemel. De Kumari-school zorgt ervoor dat we goed te eten krijgen, kleding, onderdak en een goede opleiding. In de toekomst wil ik leraar worden, dan wil ik goed onderwijs geven. Ik wil arme kinderen helpen, zij die kansarm zijn en hulp nodig hebben. Wij krijgen alle tijd om te studeren.

Mijn naam is Prasan Ran

Ik zit in klas 7. Ik ben de jongste zoon van Brun Bahadur Rana en Pabitra Rana. Ik ben geboren in een arme familie. Toen ik net geboren was, is mijn vader overleden. Mijn familie was verdrietig en had geen idee wat ze moesten beginnen. Mijn familie was arm en na een lange tijd bezocht Mummy onze gemeenschap. Mummy is een van de vrouwen

die hulpvaardig is en zorgt voor de arme mensen en de wezen, ze veranderde ons leven. Ik kreeg de kans om naar de Kumari-school te gaan. Mijn leven veranderde en ik werd erg gelukkig. Ik deed veel kennis op en nu kan ik alles. Mijn plan is om in het leger te gaan. En als ik een baan heb, wil ik ook wat hulp geven aan de Kumari-school.

Manisha

Ik zit in klas 7. Mijn vader woont in Lamjung, maar hij zorgt niet voor mij en de familie. Daarom is mijn moeder voor de tweede keer getrouwd, maar mijn vader noch mijn moeder zorgen voor mij. Ik voel me

alleen. Toen ik de kans kreeg om op de Kumari-school te wonen en te studeren voelde ik mij trots, want nu woonde ik weer als in een gezin. De docenten houden van ons en zorgen goed voor ons. Ze stimuleren mij om een goed en succesvol persoon te worden. In de toekomst wil ik dokter worden. En als ik mijn droom heb waargemaakt wil ik andere wezen en kansarme kinderen zoals ikzelf gaan helpen.

Ik ben Samjana Kumal

Ik zit in klas 3. Wij zijn thuis met zes mensen. Mijn vader is lichamelijk zwak en mijn moeder is mentaal zwak. Mijn familie leeft onder erg arme omstandigheden. Voordat ik naar de Kumari-school kwam ben ik niet op

school geweest. Thuis hadden we niet genoeg te eten. Gelukkig mocht ik naar de Kumari-school, hier is goed onderwijs, gezond eten en hier kunnen we spelen. Er zijn ook gezondheidsvoorzieningen.

Op de Kumari-school krijgen wezen en kansarme kinderen een gouden kans krijgen om een zonnige toekomst tegemoet te gaan. Ik wil verpleegkundige worden. Ik wil zieke mensen behandelen en helpen om ze een nieuw leven te geven. Als laatste wil ik zeggen: dank u voor uw steun aan de kansarme kinderen.

My name is Devilal Rana

I study in class 1. There are four member in my family: my father, my mother, younger brother and me. The economic situation in my family is very weak. I could not go to school for

study. Here in the Kumari school I get chance to study. The staff give me love like our own parents, that is why I respect them. We get good food, we can play and study. In the future I want to be a teacher and want to teach small children like me.

Buddimaya

Study class 1 highschool agriculture sector. When I was small, my father died and we were sad. We did not know what to do, because our condition is poor. No job no money. Long time ago Mummy came

to my village and when I get the opportunity to study in Kumari school, getting food and clothes, my life changed. Today I am very happy, because I have getting knowledge which is changing my life. The staff of the Kumari school love us. In the future I like to be animal doctor and I also will help the Kumari school.

Amrit Darai

I study in class 7. I am the youngest son of Prem Darai and Danamaya Darai. I was born in a poor family. I have an older brother. My father died by an accident when I was small. My mother

get second marriage and she left me alone. My uncle took care about us. I feel very lucky to study in Kumari-school. This school provide us not only education but here are many facilities which are necessary to our life like shelter, health service. The teachers love us. The creator of my school is Mummy. She is a God for me. It makes our life bright. In the future I want to join the British army. And I also want support the Kumari school.

My Name is Amit Aslami and I study in class 2

I live in Setapani. I read in class two. There are four members in my family. My father died and I lived with my mother. The economic condition of my family was very weak. I did not get good food and education.

Now, I feel lucky because I got opportunity to study in Kumari School. It is the only place where I forget my problems and think about my better future. It provides us quality education, shelter, food, health facility, entertainment and so on. I want to be a teacher and teach orphan and helpless children like me. I study hard to accomplish my aim. I want to say thank you to team of Kumari School and the donors for this golden opportunity.

पानीको पाइप Water, een geschenk uit de aarde!

door Trees van Rijsewijk

Het waterreservoir van 5 000 liter.

Namjakot is een arm bergdorp dat in 2015 zwaar door de aardbevingen werd getroffen. Het dorp ontving noodhulp van Stichting Tamsarya, maar wegens massaal vertrek van de bewoners naar Satakun, waar de stichting eerder een school bouwde, konden we niet helpen met de wederopbouw.

Net als in de vele andere bergdorpen is de saamhorigheid onder de achtergebleven bewoners van Namjakot groot. Het leven wordt hier niet door

commercie gestuurd, integendeel, in het hele dorp is niet één winkel. Men produceert alles groten-deels zelf. Omdat de bewoners allemaal onder dezelfde omstandigheden leven van kleinschalige landbouw en van hetgeen de natuur geeft, is er geen sprake van uitputting van de aarde. De relatie met de omgeving is duurzaam! Het leven is eenvoudig en stress is onbekend. Vredigheid en harmonie zijn alomtegenwoordig.

In het najaar van 2021 kregen alle huisjes van de achtergebleven bewoners in Namjakot een kraan. Sommige van hen hadden nooit eerder in hun leven een kraan gezien. Afgelopen maart liep ik met een aantal bewoners langs de boerenvelden naar de waterbron. Onderweg vertelden zij dat zij voor de aanleg van de waterleiding een acht kilometer lange geul van één meter diep hadden

Vroeger moest je 5 kilometer lopen naar de bron. En weer 5 kilometer terug, met het water.

gegraven, en soms moest er gehakt worden in de rotsachtig bodem. Iedereen stak de handen uit de mouwen om te graven en te hakken; een bron van saamhorigheid. Het is bijna niet te geloven dat pas in het jaar 2021 kranen hun intrede hebben gedaan in dit bergdorp. Voor een bedrag van 3504 euro kon een heel dorp van water worden voorzien: acht kilometer leidingen (inclusief vertakkingen naar alle huizen), een waterreservoir met een inhoud van 5000 liter en kranen.

Hoeveel tijd wordt er bespaard, hoe belangrijk is water! Water om te drinken, om te koken, te wassen, het land te besproeien. Dat de mensen elke dag anderhalf uur moesten lopen met een kruik om water te halen uit de bron behoort tot het verleden. Het water bij hun huisje is letterlijk en figuurlijk een geschenk uit de aarde! Nu is het niet meer overleven maar leven voor de bewoners van Namjakot. Dank aan alle donateurs.

Nu waterkranen overal in het hele dorp.

Inwoners van Namjakot bij de waterbron.

सिमस्ट्रेस सहकारी Oprichting van naaicoöperaties

door Trees van Rijsewijk

De opleiding gediplomeerd naaister startte in 2018. Totaal zijn 64 meisjes en vrouwen opgeleid. Wegens corona werden we genooddaakt dit project stil te leggen. We schreven in onze vorige jaarbrochure: "Soms kunnen er door de stilte nieuwe ideeën ontstaan." En het idee van een van onze donateurs om elke vrouw een naaimachine te schenken, is dit jaar uitgevoerd.

Meisjes worden nog steeds uitgehuwelijkt en gaan bij de schoonouders inwonen. Er wordt dan van hen verwacht dat zij alle huishoudelijke taken overnemen. Dat betekent in de praktijk dat zij niet alleen het huishouden doen maar ook voor de kinderen zorgen en op het land werken. Deze vrouwen beschikken niet over een eigen inkomen

en hun leven staat volledig in het teken van zorg verlenen aan de schoonfamilie en de kinderen.

De blijheid dat zij een kans kregen om een opleiding tot gediplomeerd naaister te volgen was groot, als een droom die uitkomt. Uit de interviews met een aantal vrouwen bleek de behoefte aan een eigen naaimachine ook groot te zijn, want niemand heeft het geld er een te kopen. In maart 2022 konden we hun tweede droom realiseren en doneerden we aan alle 64 vrouwen een naaimachine. Wat tevens de realisatie van een derde en vierde droom betekent, namelijk onafhankelijker worden, en zelf geld verdienen.

De Eerste Naaicoöperatie.

De groep van 64 vrouwen is opgedeeld in twee coöperaties. Voor elke coöperatie wordt een bestuur opgericht en een bankrekening geopend. Alle vrouwen ondertekenden een overeenkomst met afspraken, onder andere dat zij de naaimachine niet mogen verkopen. Elk jaar storten ze een bedrag op deze rekening, zodat ze een of twee naaimachines kunnen schenken aan andere arme vrouwen. In Shahid Danda, waar Stichting Tamsarya in 2010 een school opende voor analfabete vrouwen en meisjes, werden niet alleen de naaiopleidingen gegeven, maar konden boerinnen ook een cursus biologische land- en tuinbouw volgen. Tot mijn verrassing is de school inmiddels uitgebreid met nog een gebouw. Het is uitgegroeid

tot een echt ontmoetingscentrum voor vrouwen afkomstig uit de 15 omliggende dorpen, een centrum waar nu allerlei activiteiten plaatsvinden. Omdat daar nog 22 naaimachines stonden werden er 42 nieuwe machines aangeschaft voor een bedrag van € 3780 euro, ofwel 90 euro per naaimachine.

Alle vrouwen willen de donateurs hartelijk danken voor de naaimachines, het begrip en de erkenning.

De Tweede Naaicoöperatie.

जैविक कृषि Biologische landbouw

door Trees van Rijsewijk

In vier jaar tijd werden er in 33 dorpen trainingen gegeven aan 955 boeren en boerinnen, die allemaal een erkend diploma ontvingen, wat betekent dat zij ook aan anderen trainingen mogen geven. Helaas moest wegens corona het programma enkele keren worden stopgezet.

Van de 955 deelnemers is 65% voorzitter van een boeren- of boerinnenbond en zij gaven hun kennis en kunde inmiddels door aan ongeveer 3000 tot 5000 leden. Net op tijd! Want de 'authentieke' bergdorpen worden in rap tempo ontsloten door de aanleg van wegen, wat zowel voor- als nadelen heeft. Een van de nadelen is dat ook de chemische bestrijdingsmiddelen hun weg vinden

naar deze pure dorpen, waar men tot voor kort deze middelen niet kende. Maar het tij is nog te keren in die zin dat het gebruik zich nog in een beginstadium bevindt. Uit een klein veldonderzoek weten we dat de mensen die de cursussen volgden nog steeds op biologische wijze boeren. De motivatie is gebleven!

De reactie van boerin Debaka: "Ik volg niet alleen de cursussen, maar ik probeer ook andere boeren en boerinnen te overtuigen, vooral voor onze eigen gezondheid. Ik zal altijd doorgaan om de kennis aan anderen door te geven." Dit uitgangspunt is door vrijwel iedereen die deelnam aan de trainingen overgenomen.

De plantjes worden geplant.

Het binnenhalen van de aardappeloogst.

Diploma-uitreiking na een cursus biologische landbouw.

Omdat het budget dat de stichting ontving uit het legaat van familie Tolhuijs op is, kunnen wij dit programma momenteel niet voortzetten.

Er staat nog wel een wens van de stichting 'in de steigers' en dat is samenwerking met de overheid. We zullen een voorstel doen bij de overheid/provincie om deze trainingen onder hun paraplu door te laten gaan.

De kraamkliniek is bijna af.

प्रसूति अस्पताल बोबोक De kraamkliniek in Bobok

door Hans Smets

Trees, Kumari en ik vertrokken 22 maart jongstleden naar Nepal. Voor mij was het belangrijkste doel het schrijven van het laatste hoofdstuk van de bouw van de kraamkliniek. Naar verwachting komt er nog een epiloog.

Na een paar dagen acclimatiseren in Kathmandu zijn we afgereisd naar Kawasoti. Om voldoende tijd te hebben voor het inrichten van de kliniek zijn we al op de tweede dag de bergen ingetrokken naar Bobok voor een eerste inventarisatie. Bij aankomst sloeg meteen de twijfel toe: in de verte was boven op een andere heuveltop een groot wit gebouw te zien dat door de regering gebouwd was. Het bleek ook een regionale medische functie te hebben als 'health center' maar

niet als 'birthing center'. Dus de kliniek in Bobok gaat nog steeds als enige dienst doen in die regio als kraamkliniek voor een populatie van 25 000 mensen.

In het vorige jaarboekje heb ik de hobbels en aardverschuivingen beschreven die we de laatste zeven jaren hebben moeten nemen, letterlijk en figuurlijk, om deze kliniek in Bobok te verwezenlijken. Na de gebruikelijke welkomstrituïelen konden we eindelijk het gebouw bezichtigen. Het is werkelijk prachtig geworden, heel anders dan de eerste bouwplannen die voorzagen in een kaal, saai betonnen gebouw van twee verdiepingen. Van binnen veel licht door de koepel die tevens het gebouw de mooie vorm geeft. Het houtwerk is prachtig bewerkt in Nepalese stijl. Pronkstuk wordt de poort maar die is nog niet klaar. Daarin houtsnijwerk van de rododendron, het Nepalese nationale symbool, van een moeder en een baby en een afbeelding van een traditioneel Magarhuis. Ook de zonnepanelen moeten nog geplaatst worden. Aansluitend gaan we

meteen in overleg met zeg maar de bouwcommissie bestaande uit Chabie, initiatiefnemer en kartrekker van dit project, met de voorzitter van de vrouwenbond, de plaatselijke health assistent, gezondheidscoördinator Nabin, voorzitter Nar van het comité van de stichting.

In het dorp is al een gezondheidswerker werkzaam, maar die heeft nauwelijks ruimte of middelen: hij heeft zelfs geen onderzoeksbank. Hij krijgt een eigen ruimte in de kliniek en zal zelf een aantal nuttige spullen meebrengen zoals een autoclaaf (sterilisatieapparaat). De regering betaalt zijn salaris.

Als eerste spreken we de intentie uit om komend regenseizoen operationeel te zijn. De procedure om een verloskundige van de regering aan te trekken wordt opgestart door Chabie. Wij van de stichting zorgen voor de inrichting van het ge-

bouw: de uitrusting die minimaal nodig is voor de verloskundige moet in de kliniek zijn voordat het regenseizoen begint. Tevens geven wij opdracht om de zonnepanelen te plaatsen.

Na ons bezoek aan Bobok zijn Nabin en ik een kijkje gaan nemen in de kraamkliniek van de regering in Daldale, een stadje nabij Kawasoti. En na een gesprek met de verloskundige van die kliniek en met onze eigen verloskundige van het Kumari-gezondheidscentrum hadden we een aardig compleet beeld van wat er nodig is voor het centrum in Bobok. Ook hebben we het document van de regering bestudeerd waarin voorgescreven staat waar een kraamkliniek aan moet voldoen. Met deze kennis zijn we de apparaten die we minimaal nodig hebben om de kliniek te laten draaien, gaan verzamelen en inkopen. 'Ons

De hal.

ben zuinig' en recylen staat hoog in het vaandel. In het Kumari-gezondheidscentrum heb ik de nodige overbodige spullen gevonden zoals een lamp om de pasgeboren baby te verwarmen en een oude autoclaaf (die ik zelf 15 jaar geleden uit mijn eigen praktijk mee naar Nepal heb genomen omdat hij bij mij ook overbodig was). Ons ziekenhuisje in Kawasoti heeft tijdens corona dienst gedaan als quarantainecentrum en wordt nu niet meer gebruikt. Daar heb ik bedden, bedschermen, bedkastjes, zelfs een compleet *nurse station* (zeg maar balie) vandaan gehaald.

Voor alles wat we daarna nog nodig hadden zijn we gaan winkelen in Narangath en in Bharatpur, beide ook wel 'medical city' genoemd omdat er zoveel medische voorzieningen zijn: 26 ziekenhuizen/klinieken waaronder een regeringsziekenhuis en een oogziekenhuis (als enige non-profit). Daar zijn ook twee winkeltjes waar je alle ziekenhuis-

Hans met een wagen vol apparatuur en meubels.

benodigdheden kunt kopen. Die hebben we beide bezocht en allebei laten offrenen. Een paar dagen later zijn we teruggegaan naar de goedkoopste. Ongelooflijk: op een winkeloppervlak van 4x4 meter toveren ze onze bestelling bijeen. In die kleine ruimte werken vijf mannen, waarvan twee achter een bureautje. Een voor een wordt de lijst afgewerkt. Wij zitten midden in de winkel en aanschouwen het gedurende vijf uur. Medische instrumenten, verbandmateriaal, katheters, infuusmateriaal enzovoort. Ze weten alles te vinden in hun van onder tot boven volgepropte winkeltje. En wat ze niet hebben, wordt elders in de stad opgehaald. Zo wordt een van de werknemers er op de motor op uitgestuurd om aan de andere kant van de stad twee zuurstofflessen op te halen. En zo gaat het ook met een onderzoeks-

De deur is gemaakt door een vakman uit Bobok.

bed en een bevallingsbed. Laat in de middag gaan we met een volgeladen jeep huiswaarts. Het was misschien wel de eerste keer dat ik shoppen leuk vond.

Op 8 april kunnen we met twee volgeladen jeeps de bergen in naar Bobok. Achteraf blijken we net op tijd te zijn: na enkele forse regenbuien is de weg een paar dagen later slecht begaanbaar door landverschuivingen. De belangrijkste inventaris is dus al op de plaats van bestemming en staat te popelen om in gebruik genomen te worden door een verloskundige.

Inmiddels zijn ook de zonnepanelen besteld die voor de stroomvoorziening van de kliniek nodig zijn. Ze zijn gesponsord door coöperatieve wind-

energie Meerwind en een trouwe donateur. De financiering van het gebouw zelf was al rond. Voor de kosten van de inrichting had ik een budget van 2500 euro, bijeengebracht door donaties van mensen uit mijn dorp Haps en omgeving. Dat bedrag is ruim voldoende gebleken. De kosten zijn enorm meegevallen onder andere door gebruik te maken van 'overbodige spullen'. Het resterende bedrag houd ik in bewaring voor twee optionele bestedingen: indien er voor de moessontijd nog geen verloskundige is aangesteld door de regering (ambtelijke molens...) heb ik aangeboden om het salaris voor een privé ingehuurd verloskundige voor een half jaar tijdens de regentijd te betalen. De andere optie is het financieren van een omheining met poort rond de kliniek.

Hans Smets met enkele bewoners van Bobok.

नेत्र रोग अभियान Oogheelkundekamp

door Trees van Rijsewijk

In december 2021 was alles in gereedheid gebracht om een oogheelkundekamp te organiseren. Maar wegens corona ging dit kamp niet door. Opnieuw werden er voorbereidingen getroffen voor een kamp in januari 2022, dat wederom niet door kon gaan. Maar eindelijk kon het wel doorgang vinden in februari 2022! Het was een zeer succesvol kamp!

In de bergdorpen Naram, Mithukaram, Rakuwa en Rahudi kregen de bewoners voor het eerst in hun leven de mogelijkheid om hun ogen te laten nakijken. Er kwamen 503 mensen naar het kamp. Ruim 130 mensen met ooginfecties kregen zalf en anderen een bril. 43 mensen met staar konden ter plekke worden geopereerd. Voor velen was het een openbaring om weer goed te kunnen zien. En

bovenal een zegen omdat 90 % van de bevolking boer is en zij tot op hoge leeftijd werken. Een goed zicht is ook onontbeerlijk voor de vele ambachten die goede ogen vereisen. Boer zijn betekent niet alleen het land bewerken en oogsten: ze maken ook gereedschap, vegers, ze vlechten manden, kappen hout en moeten eten bereiden in vaak donkere hutjes, zonder licht.

Staaroperatie.

Een nieuwe bril!

Helaas wilden vijf mensen bij wie staar was geïdentificeerd niet geholpen worden: onbekendheid met een dergelijke operatie weerhield hen ervan te vertrouwen op een goede afloop.

Alle mensen van deze bergdorpen willen u hartelijk danken voor de steun. Ze zijn heel blij dat zij weer hun werk kunnen hervatten dankzij de staaroperatie, zalf of bril. De totale kosten voor dit kamp waren € 2 500 euro. Gemiddeld is dat 5 euro per patiënt.

Overzicht oogheelkundekampen

	2017	2018	2019	2022	Totaal
Screening	1012	804	2140	503	4459
Staaroperaties	49	78	423	43	593

Er is lange tijd bezorgdheid over de oogheelkundige zorg in Nepal geweest, maar aan de hand van dit verhaal wil ik u graag de positieve ontwikkeling tonen die mede dankzij de hulp van Stichting Tamsarya tot stand is gekomen.

Dat oogziekten een groot probleem vormen in Nepal was mij als huisarts al bekend voordat ik voor de eerste keer naar Nepal ging. Er komt erg veel staar voor en veel ooginfecties door de slechte hygiëne. Tijdens mijn eerste bezoek 15 jaar geleden werd dat beeld bevestigd tijdens de gezondheidscampen die ik daar deed. Ik schat dat gemiddeld 20% van de gepresenteerde ziekten oogandoeningen waren. Tamsarya gaf toen

Bijkomen na de oogoperatie.

al een aantal jaren oogzorg in de vorm van het aanmeten en het financieren van een bril. Echter de mensen moesten daarvoor uit de bergen komen naar onze winkel/opticien in Kawasoti (vaak een dagreis). Aldaar hield op gezette tijden ook een oogarts spreekuur.

Indien operatie noodzakelijk was konden de staarpatiënten in de stad Bharatpur (weer een dagreis verder) tegen gereduceerd tarief (ondersteund door Tamsarya) geopereerd worden. Sinds mijn tweede bezoek een jaar later, gaat de oogzorg steeds meer naar de mensen in de bergen toe. In 2008 had ik vele kilo's brillen bij me die door mensen uit mijn dorp Haps en door opticiens uit de regio verzameld waren. Het leek niet zo zinvol om te doen maar tijdens de gesprekken werden ze gretig afgenomen. Om het visusverlies vast te stellen werd er provisorisch een oogmeting gedaan en vervolgens 'pasten' ze een bril uit onze 'collectie'.

Natuurlijk was dit geen oogzorg op maat maar de met name oudere mensen waren er zeer content mee. Het was al mooi om die mensen blij te zien zijn. Mooie taferelen leverde het pasproces op: we hebben zelfs een keer een patiënte gehad die beweerde beter te zien met een bril van ons waar geen glazen in zaten. Soms had ik de indruk dat het voor die mensen een soort statussymbool was want ook de etuitjes waren bij elk kamp 'uitverkocht'.

Leuk maar natuurlijk geen structurele efficiënte aanpak. Die volgde een paar jaar later. Een opticien in opleiding heeft toen een groot aantal dorpen in de bergen bezocht en de mensen met een corrigeerbare gezichtsscherpte een bril aangemeten met standaard simpel montuur. Deze aanpak werd daarna gecontinueerd door onze eigen opticien. In 2015 moest onze winkel in

Kawasoti sluiten omdat het gebouw na de aardbeving werd afgekeurd. Daarmee stopten ook de opticienactiviteiten.

Vanaf 2016 is de oogheelkundige zorg professioneler aangepakt: naast de gezondheidscampen worden er sindsdien ook jaarlijks een of twee oogkampen georganiseerd door Tamsarya. De gezondheidscampen werden door verschillende artsen uit Nederland gedaan en de laatste jaren voornamelijk door Surya. We behandelen dan vooral ooginfecties en hebben een adviserende rol bij slechter zien (brilcorrectie of operatie). De echte oogheelkundige kampen worden ook door Tamsarya georganiseerd, meestal door Nabin, onze zorgcoördinator. Oogartsen van het oogziekenhuis uit Bharatpur gaan dan met een team van Tamsarya (Nabin, Surya en Dan Kumari, onze nurse practitioner) met onze mobiele kliniek (jeep door Stichting MIVA gedoneerd) een aantal dagen de bergen in.

Het kamp wordt ruim van tevoren aangekondigd. En de mensen worden dezelfde dag gediagnosticeerd en behandeld: oogzalf, brilcorrectie of staaroperatie. Een staaroperatie kost normaal gesproken in het ziekenhuis 80 euro (in Nederland een paar duizend). In de bergen doen de oogartsen de operatie voor 40 euro en die wordt door Tamsarya betaald. De mensen in de bergen worden dus gratis behandeld voor alle oogziekten. Toevallig heb ik deze idealistische oogartsen kunnen ontmoeten.

Mevrouw Berkhout uit Cuijk had mij gevraagd om het oogheelkundig materiaal van haar overleden man een goede bestemming te geven. U zult begrijpen wie de logische kandidaten daarvoor waren. Het materiaal dat ik hen mocht aanbieden bestond uit drie cassettes gevuld met zeer klein/fijn oogchirurgische instrumenten en toebehoren:

zeer kostbaar ik denk wel ter waarde van enkele duizenden euro's. Om er zeker van te zijn dat ze voor de oogartsen van nut zouden zijn en om niet nodeloos 15 kilo extra bagage mee te slepen, heb ik van tevoren foto's gestuurd. Hoe blij ze er mee waren bleek wel bij ons bezoek aan het oogziekenhuis. We werden met alle egards ontvangen door de complete staf: alle oogartsen en de directie. In eerste instantie was dit bezoek voor mij vooral bedoeld om een goede feedback te kunnen geven aan de donateur.

Dat het materiaal de juiste bestemming heeft gekregen werd voor mij vooral bevestigd toen ze ons hun organisatiestructuur uitlegden. Er zijn in Nepal drie grote oogziekenhuizen. Deze ene in Bharatpur en de andere twee staan in Pokhara en Kathmandu. Ze staan alle drie onder staats-toezicht en zijn non-profit. Om een beeld te schetsen: alleen al in Bharatpur staan 26 particuliere ziekenhuizen en klinieken (commercieel) en één groot regeringsziekenhuis. Ik weet toevallig dat het oogziekenhuis in Pokhara grotendeels gebouwd is met geld dat door de Nederlandse Lions bijeengebracht is. Het oogziekenhuis in Bharatpur draait voornamelijk op giften van Nepalese serviceclubs – ook in Nepal zijn er steeds meer rijke mensen. Naast het oogziekenhuis heeft de organisatie nog zeven kleine dependances of klinieken in de omgeving te beheren. En ze willen graag een achtste locatie in... jawel Kawasoti. Toevallig heeft Tamsarya daar dat ziekenhuisje staan dat momenteel niet gebruikt wordt. Er bestond dus duidelijk een tweede agenda voor ons bezoek namelijk intensievere samenwerking. Beide organisaties spreken de wens en intentie uit om meer te gaan samenwerken.

Het hek om het terrein van de school was helemaal weggespoeld.

Het schoonmaken van de lokalen.

बाढी Watersnood

door Trees van Rijsewijk

Tijdens de moesson in 2021 werd heel Nepal voor het eerst sinds honderd jaar verrast door het water, normaal een geschenk uit de hemel, deze keer een te groot geschenk.

Vooraf in west-Nepal werden grote delen van het land blank gezet, maar ook alle dorpen in het district Nawalpur ontkwamen niet aan het water, de Kumari-school dus ook niet. In een mum van tijd stroomden het water en modder de scholen en huisjes binnen. De Kumari-school, die er nu ruim dertig jaar staat, had nooit eerder met een dergelijke calamiteit te maken gehad. De kalme rivier veranderde in een woeste, ontembare en kolkende massa waar niemand tegen opgewas-

sen was. Honderden meters omheining verdwenen, matrassen, kleding en schoolboeken werden verzwolgen door de rivier.

Gelukkig kregen we uit Duitsland een donatie en binnen vier maanden was alles hersteld en leek het alsof er nooit iets was gebeurd.

Alle kleren moesten na de overstroming worden gewassen.

Zo hoog was het water gekomen.

विवाह De trouwerij

door Trees van Rijsewijk

Alle bevolkingsgroepen hebben eigen culturele gewoontes. De bevolkingsgroep de Magars, met een Tibetaans-Birmese achtergrond, heeft andere gebruiken tijdens een huwelijksceremonie dan Indo-Nepalezen, een bevolkingsgroep die zijn oorsprong vindt in India.

Hieronder een Indo-Nepalees huwelijk. Volgens de Nepalese traditie moeten de bruid en familie van de bruid een lange reis maken, te voet. De

bruid wordt door de familie naar het huis van de bruidegom gedragen, een hele dag lopen. De familie neemt tijdens de reis nuttige cadeaus mee voor het bruidspaar.

Bij de Magars, van oorsprong een bergbevolking, brengt men een kip mee, special brood gemaakt van zwarte linzen. Omdat er een nieuwe familie 'gesticht' wordt zijn alle giften een symbool van voorspoed. Ook de Mala's (kransen) van geld zijn bedoeld voor het bruidspaar.

38

In een doek wordt de (onzichtbare) bruid naar de schoonfamilie gebracht.

Echtelijk bed met beddegoed.

Kip met draagmand, een typisch Magar cadeau.

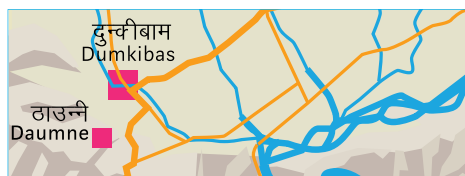

ननहस्को स्कूल Klooster met opvang voor wezen in Daumne

door Trees van Rijsewijk

In het klooster in Daumne worden ruim honderd weeskinderen uit heel Nepal opgevangen. Als ze 16 jaar oud zijn kunnen op eigen benen staan en het klooster verlaten. Sommigen van hen blijven en worden non of monnik en anderen gaan werken als leraar in het klooster. Het management is geheel in handen van nonnen. Stichting Tamsarya bouwde een school voor de kinderen en geeft jaarlijks geld voor ondersteuning van deze kinderen.

आम्दानी र ठयय १०७७ र १०७८ Inkomsten en bestedingen in 2020 en 2021

Inkomsten	2020	2021
<i>Baten uit eigen fondsenwerving</i>		
Donaties, giften en schenkingen	231 905	213 332
Kosten eigen fondsenwerving	13 795	15 271
	218 110	198 061
<i>Overige baten</i>		
Aandeel in acties van derden	0	0
Rente	0	0
Totaal beschikbaar	218 110	198 061
Bestedingen		
Shree Kumari Educational Trust Nepal	136 421	155 036
Directe projectkosten in Nederland	7 430	5 455
	143 851	160 491
<i>Uitvoeringskosten</i>		
Personeelskosten	30 457	33 054
Kantoorkosten	9 034	8 392
Algemene kosten	6 425	6 625
	45 916	48 071
Totaal besteed aan de doelstelling	189 767	208 562
Voordelig respectievelijk nadelig saldo	+ 28 343	- 10 501
Balans per 31 december		
Activa	2020	2021
<i>Vlottende activa</i>		
Vorderingen en vooruitbetaalde posten	26 201	35 648
Liquide middelen	146 678	128 425
Totaal activa	172 879	164 073
Passiva		
Vrij besteedbaar vermogen	1 514	1 514
<i>Vastgelegd vermogen</i>		
Overige reserves	34 359	23 858
Bestemmingsfonds	131 015	132 785
	165 374	156 643
Kortlopende schulden	5 991	5 916
Totaal passiva	172 879	164 073

Samenstellingsverklaring

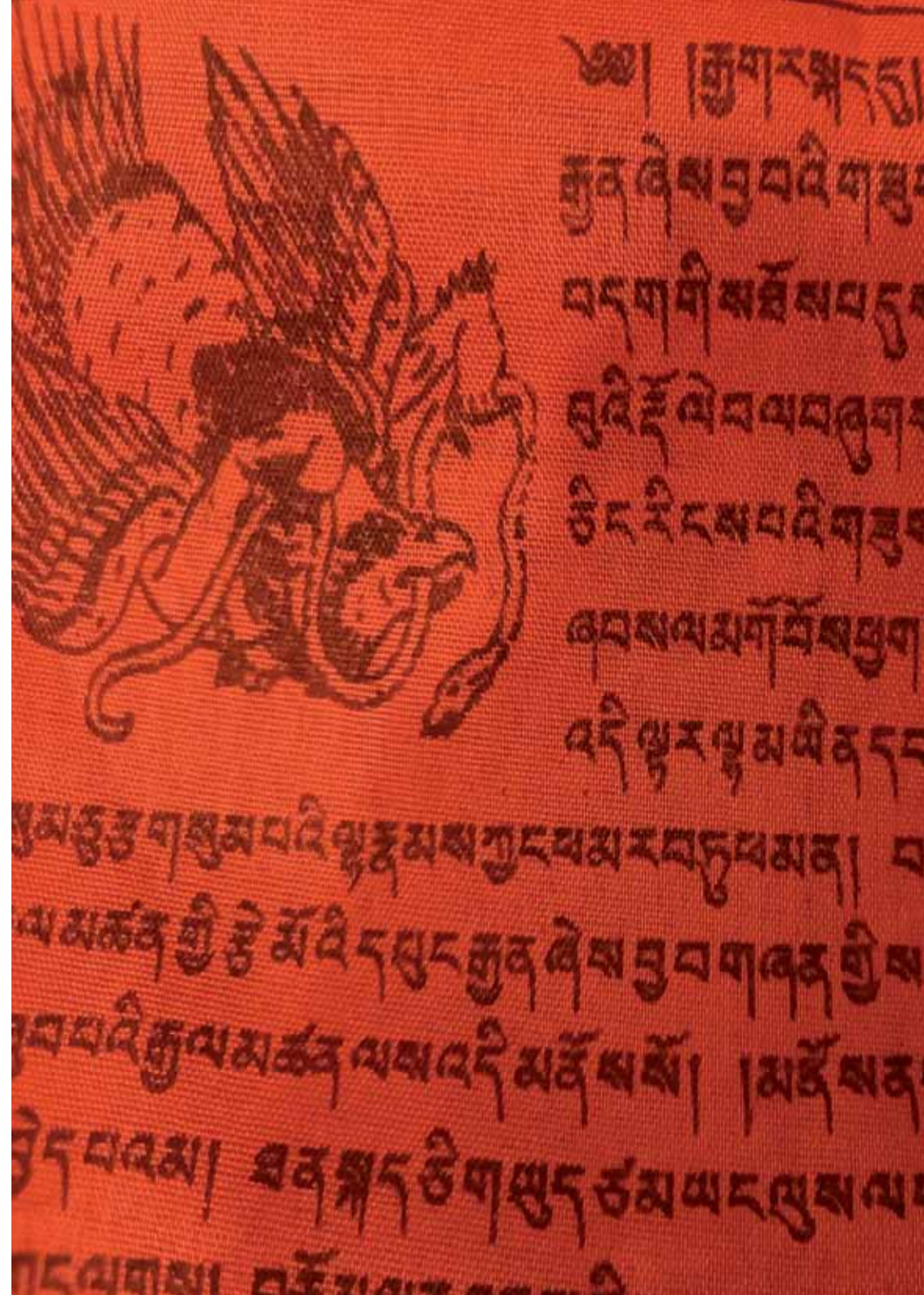
De bovengenoemde cijfers betreffen de definitieve cijfers over het jaar 2020 en 2021. Het jaarverslag is opgesteld in overeenstemming met de *Richtlijnen voor jaarverslaggeving richtlijn 650 Fondsenwervende organisaties*.

Vooruitzichten

In 2021 is er ondanks de coronapandemie veel gerealiseerd. Het gezondheidscentrum met kraamkliniek in Bobok is klaar en gedeeltelijk ingericht. In de laatste fase worden de zonnepanelen geïnstalleerd. En dan kan het centrum vanaf oktober 2022 aan de 25 000 mensen in de omliggende dorpen 24-uurs medisch zorg verstrekken. Afgelopen voorjaar werden er twee naaicoöperaties opgericht en de leden zullen jaarlijks geld in 'de pot' doen om met het spaargeld weer naaimachines voor andere vrouwen te kopen. Er kwamen totaal 60 nieuwe kinderen op de Kumari-school wonen. Dit jaar wordt er een nieuw hostel voor de kinderen van de Kumari-school gebouwd. Het Kumari-ziekenhuis zal een nieuwe bestemming krijgen. Met het Bharatpur oogziekenhuis met wie Stichting Tamsarya al sinds 2017 oogheelkundekampen organiseert, vindt momenteel overleg plaats om de mogelijkheden te bekijken of het huidige gebouw als oogkliniek dienst kan doen. Het gebouw is de laatste jaren al veelvuldig gebruikt voor staaroperaties. Als het een oogkliniek wordt zullen de oogartsen alle bewoners in de berggebieden gratis aan staar opereren en kunnen er jaarlijks nog meer mensen geholpen worden.

Schenken

Uw bijdrage is fiscaal aftrekbaar. Stichting Tamsarya heeft een ANBI-status: de stichting staat bij de fiscus aangemerkt als *Algemeen Nut Beogende Instelling*. Schenkingen in de vorm van lijfrente/periodieke uitkeringen over langere periode (tenminste vijf jaar) zijn volledig aftrekbaar. Op de website van Stichting Tamsarya of op de website van de Belastingdienst kunt u een overeenkomst downloaden. Deze overeenkomst heet *Overeenkomst periodieke giften*, RISN-nummer is 802 878 829.

Hier werkt de Stichting Tamsarya

Kaartjes Hans Nieuwstraten